
Как да кланяме намāз правилно

съгласно

мезхеба Ҳанефӣ

2008

Съдържание

<u>Въведение.....</u>	<u>2</u>
<u>Неща, които са задължителни (фард) в намаза.....</u>	<u>3</u>
<u>Неща, които са необходими (ваджиб) в намаза.....</u>	<u>4</u>
<u>Неща, които са суннет в намаза.....</u>	<u>5</u>
<u>Неща, които са желателни (мустехаб) в намаза.....</u>	<u>8</u>
<u>Неща, които са нежелателни (мекрух) в намаза.....</u>	<u>8</u>
<u>Неща, които провалят намаза.....</u>	<u>11</u>
<u>Как да кланяме намаз правилно.....</u>	<u>12</u>
<u>-Преди да започнеш намаза.....</u>	<u>12</u>
<u>-Когато започваш намаза.....</u>	<u>20</u>
<u>-Когато стоиш прав (кийам).....</u>	<u>22</u>
<u>-Когато си на рукӯ^.....</u>	<u>27</u>
<u>-Когато се изправиш от рукӯ^ (кавме).....</u>	<u>29</u>
<u>-Когато се навеждаш на седжде.....</u>	<u>30</u>
<u>-Когато си на седжде.....</u>	<u>31</u>
<u>-Когато си между двете седждета (джелсе).....</u>	<u>33</u>
<u>-Когато си на второто седжде и когато се изправяш от него..</u>	<u>35</u>
<u>-Когато си седнал (ка^де).....</u>	<u>36</u>
<u>-Когато отправяш поздрав (селям).....</u>	<u>38</u>
<u>-След намаза.....</u>	<u>38</u>
<u>Приложение.....</u>	<u>41</u>

Въведение

Молитвата намāз (ṣalā) е вторият стълб на исляма. Да се извършва правилно в съответствие със суннета е задължение за всеки мюсюлманин и мюсюлманка. За съжаление ние изпълняваме основни предписания за намāза по един безгрижен и безотговорен начин, следвайки нашите прищевки, и едва забелязваме, че тези предписания трябва да се изпълняват по начина, който ни е посочен от Пратеника (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем).

По тази причина много от нашите намāзи остават лишени от блясъка и благодатта на суннета, въпреки че изпълнението на тези предписания не отнема много време и усилия. Нужно е само малко интерес. Ако отделим малко време и внимание, научим правилния начин на изпълнение и изградим навик, то времето, което отделяме за намāз сега, ще остане същото, но такъв намāз ще има предимството, че е изпълнен съгласно суннета и наградата за него ще бъде много по-голяма, отколкото за намāза, изпълняван по-рано.

Почитаемите сподвижници (радийеллāху ^анхум) обръщали голямо внимание на изпълнението на всяка една част от намāза и постоянно изучавали суннета на Пратеника (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) едни от други. Подобно на тях, ние трябва да се стараем да кланяме намāз правилно.

В тази скромна материал ще посочим изпълнението на намāза съгласно суннета, както е обяснен от правовете на мезхеба Ханефй, и някои грешни практики, които са разпространени в наши дни. Молим Аллāх Те^ālй да направи това наше начинание полезно, āмйн!

Неща, които са задължителни (фард) в намāза

Ако някой фард не се изпълни, намāзът се счита за невалиден и трябва да се повтори. Според имām Ебӯ Ханйфе намāзът има 12 фарда – шест са извън намāза и шест са в самия намāз. Някои приемат, че встъпителния текбйр е сред фардовете извън намāза, а други приемат, че той е в самия намāз.

➤ Фардове извън намāза:

1. ет-Ṭахāра мин ел-ҳадес – да се изчистиш от *ҳадес* [човек се смята за омърсен от *ҳадес* след ходене по малка и голяма нужда, след семеотделяне, по време на месечния цикъл и следродилния период на жената], т.е. да извършиш абдест, а ако е необходимо – гусл.
2. ет-Ṭахāра мин ен-неджāсе – да изчистиш тялото, дрехите си и мястото, където ще кланяш намāз от *неджāсе* [кръв, урина, изпражнения, алкохол и др. нечистотии].
3. Сетр ел-^авра – да покриеш срамните си части (*^авра*).
4. Истиқбāl ел-қибле – да се обърнеш към *қибле*.
5. ел-Вақт – да е настъпило времето за съответния намāз.
6. ен-Ниййе – да възнамериш, че ще кланяш намāз.

➤ Фардове в самия намāз:

7. Текбйр ел-ифтитāх - да изречеш [текбйр](#) ¹ в началото на намāза.
8. ел-Қийām – да стоиш прав.
9. ел-Қирā'е – да прочетеш най-малко три къси или един дълъг āйет от Қурāна.

10. ер-Рукӯ^ – да се поклониш, навеждайки горната част на тялото си напред и поставяйки длани върху коленете си.
11. ес-Седжде (ес-Суджӯд) – да се поклониш, опирайки коленете, ръцете и челото на земята.
12. ел-Қа^де ел-ахйра – да седнеш в последния рак^ят на намāза най-малко за време, достатъчно за да прочетеш [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴.

Неща, които са необходими (вāджиб) в намāза

Ако някой вāджиб е пропуснат несъзнателно, трябва да се направи *седжде ес-сехв*, за да се поправи намāза. Ако е изпуснат съзнателно или без да се направи *седжде ес-сехв*, тогава намāзът трябва да се повтори.

Седжде ес-сехв се прави в края на намāза като след [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴ трябва да се отправи поздрава *селāм* само надясно, след което се правят две допълнителни седждета и намāзът се завърша както обикновено.

1. Вāджиб е да четеш [сӯра ел-Фāтиха](#) ⁵ във всички рак^яти на всички намāзи с изключение на 3-ия и 4-ия рак^ят на намāзите, които са фард, където това четене е суннет.
2. Да прочетеш най-малко три къси или един дълъг āйет от Қур'āна след [сӯра ел-Фāтиха](#) ⁵ в 1-ия и 2-ия рак^ят на намāзите, които са фард, и във всички рак^яти на останалите намāзи.
3. Да прочетеш [сӯра ел-Фāтиха](#) ⁵ преди другия Қур'āн.
4. Да следваш последователността в рак^ятите.
5. Да стоиш прав след рукӯ^ (кавме).

6. Да стоиш седнал след седжде (джелсе).
7. Да спазваш правилата *Те^дйл ел-еркян*, т.е. да изпълняваш всяко движение в намāза докрай и без недостатъци.
8. По време на седжде да опираш носа на земята.
9. Да седнеш след 2-ия рак^ят (ќа^де ел-ўля) на намāз, състоящ се от 4 рак^ята, най-малко за време, достатъчно за да прочетеш [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴.
10. Да четеш ду^а'та [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴ по време на първото сядане (ќа^де ел-ўля) и последното сядане (ќа^де ел-ахйра) в намāза.
11. Имāmът да чете на глас в първите два рак^ята на вечерния (акшам, меґриб) и нощния (ятсъ, ^ишā') намāз, както и във всички рак^яти на сутрешния (сабах, феджр), петъчния (джум^а), празничните (байрам, ^йд) и в намāза терāвйх, а по време на Рамадāн - и в намаза витр.
12. Да завършиш намāза с отправяне на поздрава *селям*.
13. Да прочетеш ду^а'та [ел-Кунўт](#) ⁹ в намāза витр.
14. Да изречеш 6 допълнителни [текбйра](#) ¹ в празничните намāзи (байрам, ^йд).

Неща, които са суннет в намāза

1. Мъжете да четат *езāн* и *икāме* преди намāза. За жените е мекрўх.
2. Да поставиш сутра (преграда) отпред, ако има опасност някой да мине пред теб, докато кланяш намāз.

3. Между краката на мъжете да има четири пръста разстояние, а жените да не оставят празнина между краката си.
4. Мъжете да вдигнат ръцете си до ушите, а жените - до раменете, докато изричат встъпителния текбър¹.
5. Докато вдигаш ръцете за встъпителния текбър¹, пръстите на ръцете ти да са долепени едни до други, а дланите ти да са насочени към *қибле*.
6. Да не навеждаш главата си, докато изричаш встъпителния текбър¹.
7. Да изречеш всички други текбири¹, освен встъпителния [изричането на който е фард].
8. Имāmът да изрича всички текбири¹ на глас.
9. Да поставиш дясната си ръка върху лявата.
10. Мъжете да обхванат лявата си ръка с дясната и да ги поставят под пъпа, а жените да поставят ръцете си на гърдите.
11. Да започнеш намāза заедно с имāма.
12. Да прочетеш ду^а'та субхāнеке².
13. Да прочетеш исти^āзе³.
14. Да прочетеш бесмеле⁴ в началото на всеки рақ^ят.
15. Да четеш само сӯра ел-Фатиҳа⁵ в 3-ия и 4-ия рақ^ят на намāзите, които са фард.
16. Да изречеш āмйн (с тих глас).
17. Да прочетеш субхāнеке², исти^āзе³, бесмеле⁴ и āмйн с тих глас.
18. Да прочетеш колкото можеш повече от Қур'āна:
 - на сутрешния намāз – от сӯра ел-Худжурāt (джӯз 26) до сӯра ел-Иншиқāқ (джуз 30).

- на обедния, следобедния и нощния намāз – от сӯра ел-Бурӯдж до сӯра ел-Қадр (джуз 30).
 - на вечерния намāз – от сӯра ел-Беййине до сӯра ен-Нāс (джуз 30).
19. Сӯрата, която четеш в първия рақ^ят, да е по-дълга от сӯрата, която четеш във втория.
 20. Да спазваш поредността на сӯрите и āйетите.
 21. По време на рукӯ^ да изречеш най-малко три възхвали [тесбїх](#) ¹⁰.
 22. По време на седжде да изречеш най-малко три възхвали [тесбїх](#) ¹³.
 23. Мъжете да държат главата, кръста и гърба на едно равнище, докато са на рукӯ^, и да обхванат коленете си с всички пръсти, а жените да не се навеждат много и да не обхващат коленете си с длани, а само да ги поставят върху тях.
 24. Имāмът да изрече [тесми](#)^ ¹¹, а следващите го да изрекат [техмид](#) ¹², а кланящите сами да изрекат и двете.
 25. Когато отиваш на седжде да поставиш първо коленете на земята, след това дланите, носа и накрая челото.
 26. По време на қа^де (или джелсе) мъжете да поставят левия крак хоризонтално на пода и да седнат върху него, а десния крак да държат изправен отстрани с пръсти, обърнати към *қибле*, а жените да обърнат и двата крака надясно и да седат на земята.
 27. Да поставиш ръцете си на бедрата, докато си на қа^де.
 28. Да вдигнеш показалеца на дясната си ръка, докато изричаш „ешхеду еллā илйахе иллеллāх” в ду^ā’та [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴.
 29. Да прочетеш ду^ā’та [ес-Салят ел-Ибрāхїмийе](#) ¹⁵ след [ет-Тешеххуд](#) ¹⁴ по време на последното сядане (қа^де ел-ахїра).

30. Да прочетеш някоя друга ду'а' 16 преди поздрава *селѣм*.
31. Да обърнеш глава първо надясно и после наляво за поздрава *селѣм*.

Неща, които са желателни (мустеҳаб) в намаза

1. Да извадиш дланите си от ръкавите, докато изричаш встъпителния текбѣр 1.
2. Да изричаш повече от три прослави (тесбѣх) по време на рукӯ^ и седжде.
3. Докато си на қийѣм да гледаш към мястото за седжде, докато си на рукӯ^ да гледаш към ходилата, когато си на қа^де да гледаш към скута, а когато обръщаш глава за поздрава *селѣм* да гледаш към раменете.
4. Да се опиташ да не кашляш.
5. Да се опиташ да не се прозяваш или ако се прозяваш да прикриеш устата си с външната част на дясната ръка, ако си на қийѣм, или с външната страна на лявата ръка във всички други случаи.

Неща, които са нежелателни (мекрӯх) в намаза

1. Мъжете да кланят намаз гологлави или ръцете им да са открити над лактите.
2. Да кланяш намаз без да си облякъл дрехата, а само да си я наметнал.

3. Да играеш с дрехите или с тялото си по време на намāз.
4. Да кланяш намāз с мръсни дрехи.
5. Да застанеш за намāз със засукани ръкави и крачоли.
6. Да повдигаш полата или панталона при отиване на седжде.
7. Да кланяш намāз с дрехи, по които има рисунки на одушевени предмети.
8. Да кланяш намāз с дрехи, които така са увити около теб, че ще е трудно да се освободиш от тях.
9. Да кланяш намāз с дрехи, които обикновено не носиш публично.
10. Да чистиш земята с ръка, за да не се измърсят дрехите ти.
11. Да кланяш намāз, когато си гладен и храната е сервирана [ако няма опасност времето за намāза да премине, трябва да ядеш първо].
12. Да ядеш храна с лоша миризма непосредствено преди намāза.
13. Да кланяш намāз, ако ти се ходи по нужда.
14. Да кланяш намāз срещу някого, обърнат с лице към теб.
15. Да кланяш намāз срещу огън с пламъци.
16. Да кланяш намāз срещу гроб.
17. Да кланяш намāз в помещение, в което има картини на одушевени предмети отгоре, отпред, отдясно, отляво или в мястото за седжде.
18. Да кланяш намāз близо до неща, които може да отклонят мисълта ти.
19. Да кланяш намāз сам/а в редица, ако в предната редица има място.
20. Да се опираш на стълб, стена или колона безпричинно.

21. Да изместваш лице от посоката *қибле* и да се оглеждаш. Ако отклониш гърдите си от *қибле*, намазът се проваля.
22. Да броиш айети, сӯри, тесбїҳи и т.н. на пръстите по време на намаз.
23. Да четеш една и съща сӯра във всеки рақ^ят на намаз, който е фард.
24. Да определиш сӯри, които да четеш в точно определени намази.
25. Да прескачаш сӯри и айети или да ги четеш в обратен ред.
26. Да удължаваш втория рақ^ят повече от първия.
27. Имамът да удължава намазите, които са фард, повече от нормалното.
28. Имам да бъде човек, когото повечето хора ненавиждат.
29. Да правиш седжде върху шапка.
30. Мъжете да опират лактите си на земята по време на седжде.
31. По време на қа^де да сядаш по начин, който не е от суннета.
32. Да пукаш пръсти или да вкарваш пръстите на едната ръка между пръстите на другата.
33. Умишлено да се прозяваш и да протягаш ръце, за да премахнеш умората.
34. Да мигаш и да затваряш очи, но ако това ще помогне да се концентрираш, е позволено.
35. Да прикриваш устата и носа си.
36. Безпричинно да храчиш.
37. Да миришеш нещо умишлено.
38. Да правиш нещо, което е против суннета на намаза.

Неща, които провалят намāза

1. Да говориш и да издаваш излишни звуци като например да се смеееш на глас, да охкаш, да пъшкаш или да плачеш от болка. Ако плачеш от страх от Аллāх или от мисълта за Дженнета и Джехеннема, намāзът не се проваля.
2. Да ядеш и пиеш.
3. Да говориш и да поздравяваш с думи или с ръка.
4. Да изместиш гърдите си от посоката *қибле* безпричинно.
5. Слънцето да изгрее докато кланяш сутрешния намāз.
6. Да четеш Қурāн, гледайки от *мусхаф*.
7. Да четеш Қурāн грешно и това да променя смисъла на прочетеното.
8. Да удължаваш буквата *елиф* в *Аллāх* (т.е. да удължаваш първото „а“).
9. Да развалиш абдеста си.
10. Да откриеш повече от ¼ от ^аврата си.
11. Да изчезне причината, която е позволила да не изпълниш някой фард на намāза. Например докато кланяш намāз, да се появи вода, като преди това е нямало и ти си извършил/а тейеммум.
12. Да извършваш такива действия, че ако някой те види, да си помисли, че не кланяш намāз.
13. Ако имаш съмнения относно колко рақ^ята си кланял и колко седждета си направил, намāзът се нарушава, ако това ти се случва рядко. Ако обаче това ти се случва често, тогава трябва да следваш това, което вярваш, че е по-правилно и да продължиш намāза.

Как да кланяме намāз правилно

Преди да започнеш намāза

1. Вземи абдест, а ако си *джунӯб* [неумит след семеотделяне, след края на месечния цикъл или следродилния период], трябва да извършиш цялостно изкъпване - гусл.

„О, вярващи, когато станете за намāз, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте нозете си до глезените. И ако сте омърсени, почистете се...” (ел-Мā’иде 5:6)

^Абдуллāх ибн ^Умер (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеника на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Намāзът на никого от вас не се приема, ако не е взел абдест.” (Муслим, Ебӯ Дāвӯд)

2. Тялото, дрехите и мястото, където ще кланяш намāз, трябва да са чисти от неджāсе [кръв, урина, изпражнения, алкохол и др. нечистотиин].

„...и дрехите си почиствай...” (ел-Муддессир 74:4)

Джāбир ибн Семура (радийеллāху ^анх) предава, че веднъж един човек дошъл при Пратеника на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) и попитал: „О, Пратенико на Аллāх, да кланям ли намāз с дрехите, с които правя полово сношение с жена си?” Той (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) отговорил: „Да, освен ако не забележиш по тях мръсотия.” (Ахмед, Ибн Мāдже)

3. Увери се, че срамните ти части (^авра) са покрити. *Мекрӯх* е да застанеш за намāз с дрехи, които по принцип не носиш публично.
- Ако си мъж, частта от тялото, която е между пъпа и коленете ти включително, трябва да е покрита задължително. Ако имаш дълги дрехи е *мекрӯх* да кланяш намāз гологлав, с открити крака и с къси ръкави, които не покриват лактите. Ръкавите трябва да покриват целите ти ръце до китките. Някои хора кланят намāз със засукани ръкави и крачоли, а това не е правилно.

^Амрӯ ибн Шу^айб (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Заповядайте на децата си да кланят намāз, когато станат на седем години, а когато станат на десет, ако не кланят, леко ги удрайте, и ги разделете в постелите им, и когато някой от вас ожени своя роб иби робиня, да не гледа това, което е между пъпа и коленете, защото това е забранено място за гледане (^авра).” (Ахмед, ед-Дāра Кутнй)

- Ако си жена, цялото ти тяло трябва да е покрито с изключение на лицето, ръцете до китките и ходилата.

Предава се, че ^Айше (радийеллāху ^анхā) казала на едно момиче на име Есмā': „О, Есмā', когато достигне пълнолетие жената, тя трябва да покрива тялото си освен лицето и ръцете до китките.” (Ебӯ Дāвӯд)

^Айше (радийеллāху ^анхā) предава, че Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Аллāх не приема намāза на пълнолетна жена, ако тя не е покрила главата си.” (Ебӯ Дāвӯд, ет-Тирмизй, Ахмед)

4. Необходимо е да се обърнеш по посока *кибле*, т.е. към Кя[^]бе, намиращо се в джамията „Ел-Месджид ел-Харām” в Мека. Ако си близо до Кя[^]бе, трябва да се насочиш точно към средата му. Ако си далеч, е достатъчно да се обърнеш към града Мека. От България посоката *кибле* е на югоизток.

„Виждаме да се обръща твоето лице към небето. Ние непременно ще те обърнем в посока за молитви, която ще ти е угодна. Тъй че обърни лице към Свещената джамия [ел-Месджид ел-Харām]! Където и да бъдете, обръщайте лице към нея! Дарените с Писанието знаят, че това е истината от техния Господар. Аллāх не подминава техните дела.” (ел-Беқара 2:144)

5. Трябва да се увериш, че времето за съответния намāз е настъпило.

“За вярващите намāзът е предписание в определено време.” (ен-Нисā’ 4:103)

➤ Времето за сутрешния намāз (сабах, феджр) започва с пукването на истинската зора (ел-феджр ес-сāдиқ), т.е. когато се появи белота на хоризонта, и продължава до изгрев слънце. Истинската зора трябва да не се бърка с лъжовната зора (ел-феджр ел-кя_зиб). При лъжовната зора ивица светлина се издига в линейна форма над хоризонта и след това изчезва. Истинската зора е онази белота, която се разпространява на хоризонта и е съпроводена от първите наченки на червенината.

Семура ибн Джундуб (радийеллāху [^]анх) предава, че Пратеника на Аллāх (саллеллāху [^]алейхи веселлем) е казал: „Езāнът на Билял не трябва да ви обърква [по онова време се четяли два езāна: първият бил на Билял, който се

четял преди зората, а вторият бил на Ибн Умм Мектум, с който започвало времето за сутрешния намāз], нито пък бялата ивица светлина, защото това не е белотата на истинската зора, а тази на лъжовната зора, която е вертикална като колона, и вие можете да се храните докато белотата се разпростре на хоризонта.” (Муслим)

Мустеҳаб е да се кланя сутрешния намāз, когато светлината стане ясна.

Рāфи[^] ибн Хāдидж (радийеллāху [^]анх) предава, че Пратеника на Аллāх (с[^]аллеллāху [^]алейхи веселлем) е казал: „Кланяйте сутрешния намāз, когато зората е сияйна, защото наградата ви ще бъде по-голяма.” (ет-Тирмизй)

Ибрāхйм ен-Нех[^]а[^]й (радийеллāху [^]анх) е казал, че сподвижниците (радийеллāху [^]анхум) на Пратеника на Аллāх (с[^]аллеллāху [^]алейхи веселлем) не са били толкова единни по отношение на даден въпрос, както са били единни в това, че сутрешния намāз трябва да се кланя, когато е ясно и светло. (Ибн Ебў Шейбе)

- Времето за **обедния намāз** (йоле, зухр) започва, когато слънцето премине върхната си точка (зенит) и сянката на предметите започне да се увеличава, и продължава докато сянката на предметите стане два пъти по-голяма от тях. Когато времето е много горещо, обедният намāз трябва да се отложи малко, докато стане по-хладно.

Ебў Хурайра (радийеллāху [^]анх) предава, че Пратеника на Аллāх (с[^]аллеллāху [^]алейхи веселлем) е казал: „През много горещо време отложете обедния намāз, докато стане по-хладно, защото суровостта на горещината

е от яростния огън на Джехеннема. Огънят на Джехеннема се оплакал на своя Господар: „О, Господарю, моите части се изяждат [разрушават] едни други!” Затова Аллāх му позволил да си взима дъх: един път през зимата и един път през лятото. Дъхът през лятото е, когато чувствате най-голяма горещина, а дъхът през зимата е, когато чувствате най-силен студ.” (ел-Бухāрī)

- **Времето за следобедния намāз** (икинди, ^аџр) започва с края на времето на обедния намāз и продължава до залез слънце.

^Абдуллāх ибн Рāфи^ (радийеллāху ^анх) попитал Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) относно времената на намāзите. Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) отговорил: „Кланяй обедния намāз, когато височината на сянката ти е колкото твоята височина, кланяй следобедния намāз, когато височината на сянката ти стане два пъти колкото твоята височина, кланяй вечерния намāз, когато слънцето залезе, кланяй нощния намāз в първата третина на нощта, а сутрешния намāз кланяй на зазоряване.” („Муваṭṭа” на имām Мāлик)

Ебӯ ел-Менх (радийеллāху ^анх) предава: „Бяхме с Бурайде на битка в облачен ден и той рече: „Кланяй следобедния намāз рано, защото Пратеника на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) каза: „Който остави следобедния намāз, всичките му добри дела ще бъдат премахнати.” (ел-Бухāрī)

Следобедният намāз не трябва да се отлага дотолкова, че залезът на слънцето да е близо.

Ел-^Аля’ ибн ^Абдуррахмāн (радийеллāху ^анх) е казал: „Посетихме Енес ибн Мāлик след времето на

обедния намāз и той стана и кланя следобедния намāз. След като привърши, споменахме за кланянето на намāзите в началото на тяхното време, или той спомена това, и каза, че е чул Пратеника на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) да казва: „Намāзът на двуличника, намāзът на двуличника, намāзът на двуличника е такъв, че той [двуличникът] стои, докато слънцето пожълтее и е между рогата на Шейтāна, или върху рога на Шейтāна! Тогава става и кланя набързо четири ракјата, едва споменавайки Аллāх в тях изобщо.” („Муваṭṭа” на имām Мāлик)

- Времето за вечерният намāз (акшам, меґриб) започва със залеза на слънцето и продължава до изчезването на полумрака (жълтия ореол на хоризонта).

Ибн ^Умер (радийеллāху ^анхумā) предава, че Пратеника на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Времето за вечерния намāз е до изчезването на жълтия ореол от хоризонта.” (ел-Бухāри)

Вечерният намāз трябва да се кланя колкото се може по-скоро след като слънцето залезе.

Селеме ибн ^Ақбе (радийеллāху ^анх) предава: „Пратеникът на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) кланяше вечерния намāз веднага след като горната част на слънцето се скриеше зад хоризонта.” (Ебӯ Дāvӯд)

- Времето за нощния намāз (ятсъ, ^ишā') започва с края на времето на вечерния намāз, т.е. с изчезването на белия ореол от хоризонта, и свършва с появата на истинската зора, т.е. до влизането на времето на сутрешния намāз.

^А'ише (радийеллāху ^анхā) предава: „Една нощ Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) кланя нощния намāз след като по-голямата част от нощта бе минала и повечето хора в джамията бяха заспали. Тогава той каза: „Това щеше да е правилното време за [нощния намāз], ако това нямаше да е трудност за моята общност.” (ел-Бухāрй)

Въпреки това не е желателно нощният намāз да се кланя след полунощ [за полунощ се смята средата между залеза и пукването на зората].

Ибн ^Умер (радийеллāху ^анхумā) предава, че Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Последното време за нощния намāз е до полунощ.” (Муслим)

- Времето за намāза витр започва след като нощния намāз е бил кланян и свършва с настъпването на времето на сутрешния намāз.

^А'ише (радийеллāху ^анхā) предава: „Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) винаги кланяше намāза витр – понякога в началото на нощта, понякога в средата, а понякога преди влизането на времето за сутрешния намāз.” (ел-Бухāрй, Муслим)

- **Времена, в които е мекрūх да се кланя намāз:**

- Когато слънцето изгрява, докато се издигне (около 45 мин. след началото на изгрева)
- Когато слънцето е в зенита си, докато го подмине (около 45 мин. преди времето за обедния намāз)

- Когато слънцето започне да залязва, докато залезе изцяло. (около 45 мин. преди времето за вечерния намāз). В това време е позволено да се кланя само фарда на следобедния намāз.

Ауқбе ибн Амир (радийеллāху Анх) предава: „Пратеникът на Аллāх (саллеллāху Алейхи Веселлем) ни забрани да кланяме намāз и да погребваме мъртъвците си в три времена: когато изгрява слънцето, докато се издигне малко; когато слънцето е в зенита си, докато не тръгне да се наклонява; и когато слънцето залязва, докато залезе.” (Муслим)

- Мекрӯх е да се кланя намāз след като сутрешния намāз е бил кланян, докато слънцето изгрее, и след като следобедния намāз е бил кланян, докато слънцето залезе.

Ебӯ СеАйд ел-Худрй (радийеллāху Анх) предава, че е чул Пратеника на Аллāх (саллеллāху Алейхи Веселлем) да казва: „Не кланяйте намāз след [като сте кланяли] сутрешния намāз, докато не изгрее слънцето, и не кланяйте намāз след [като сте кланяли] следобедния намāз, докато слънцето не залезе.” (ел-Бухārй, Муслим)

6. Застани прав/а и гледай към мястото, където ще правиш седжде. Свиването на шията напред и опирането на брадичката върху гърдите е мекрӯх. По същия начин навеждането и превиването на гръдния кош също не е правилно. Застани прав/а така че очите ти да не се отклоняват от мястото, където ще правиш седжде.
7. Ходилата и пръстите на краката ти трябва да са насочени към *қибле*. Накривяването на ходилата наляво или надясно противоречи на суннета.

- Ако си мъж, разстоянието между двата ти крака трябва да е колкото четири пръста на ръката.
 - Ако си жена, не трябва да оставяш разстояние между краката ти.
8. Ако ще кланяш намāз колективно (с джемā^а) се увери, че редицата, в която си застанал/а, е изправена. Увери се дали раменете ти са долепени до раменете на тези, които стоят отляво и отдясно, и не остава празнина помежду ви. *Мекрӯх* е за жените да кланят намāз колективно. Кланянето на намāз самостоятелно е най-добре за тях. Ако близки членове от семейството на жената изпълняват колективно намāз въкъщи, няма нищо лошо, ако жената се включи в този намāз. Обаче жените трябва да застават зад редиците на мъжете.

Когато започваш намāза

1. Възнамери със сърцето си (направи *ниййе*), че ще кланяш намāз. В *ниййета* трябва да посочиш кой намāз ще кланяш (сутрешен, обеден и т.н.), дали ще е фард, суннет или нāфиле, а ако ще се кланяш зад имām, да споменеш, че се подчиняваш на имāма. Не е необходимо *ниййета* да се прави на глас, но е по-добре да се изрази на глас, ако това ще помогне на сърцето да се направи искрено намерение.

^Умер (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Делата са единствено според намеренията и на всеки ще се въздаде според това, което е възнамерявал.“ (ел-Бухāрӣ)

2.

- Ако си мъж, вдигни ръцете си до ушите така че дланите ти да са обърнати към *қибле*, палците да докосват долната месеста част на ушите ти или да са успоредно на тях. Останалите пръсти трябва да са изправени и да сочат нагоре. Някои хора обръщат дланите към ушите си вместо към *қибле*, а някои почти обхващат ушите си с длани. Някои само повдигат неясно и символично ръцете си без да достигнат ушите. Други пък хващат долната месеста част на ушите си с ръце. Всички тези навици са неправилни и противоречат на суннета. Те трябва да се избягват.

Вә'ил ибн Худжр (радийелләху ^анх) предава: „Видях Пратеника на Алләх (саллелләху ^алейхи веселлем) по време на намәз да вдига палците си до долната месеста част на ушите.” (Ебӯ Дәвӯд)

Қатәде (радийелләху ^анх) предава, че е видял Пратеника на Алләх (саллелләху ^алейхи веселлем) да кланя намәз и че той е вдигал ръцете си докато те застанат на една линия с долната част на ушите му. (Муслим)

- Ако си жена, не трябва да вдигаш ръцете си до ушите, а до нивото на раменете и това да стане изпод забрадката.

Вә'ил ибн Худжр (радийелләху ^анх) предава, че Пратеника на Алләх (саллелләху ^алейхи веселлем) е казал: „О, Ибн Худжр! Когато започваш намәза вдигни ръцете си до равнището на ушите. А жените трябва да вдигат ръцете си до гърдите.” (ет-Ғаберәни)

3. Докато повдигаш ръцете си по начина, посочен по-горе, изречи [текбйр](#)¹.

Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Няма намāз без абдест и без произнасяне на текбйр¹.“ (ет-Таберāни)

4.

- Ако си мъж, след изречение на текбйра¹ обхвани китката на лявата ръка с палеца и малкия пръст на дясната си ръка. Останалите три пръста на дясната ръка разположи върху горната част на лявата ръка така че да сочат лакътя. Постави двете си ръце под пъпа.

^Али (радийеллāху ^анх) предава, че суннета на Пратеника (саллеллāху ^алейхи веселлем) е да се постави дясната ръка върху лявата и след това двете ръце да се поставят под пъпа. (Ебӯ Дāvӯд)

- Ако си жена, след изречение на текбйра¹ постави ръцете си върху гърдите като дланта на дясната ръка се поставя върху външната част на лявата ръка без да се обхваща.

Когато стоиш прав (қийām)

1. Прочети ду^ā'та субхāнеке² с тих глас.
2. След това прочети исти^āзе³ и бесмеле⁴ с тих глас.

„И когато четеш Қурāна, при Аллāх търси убежище от прокудения Шейтāн!“ (ен-Нехл 16:98)

Енес (радийеллāху ^анх) предава: „Кланял съм намāз зад Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем), Ебӯ Бекр, ^Умер и ^Усмāн (радийеллāху ^анхум) и не чух

никой от тях да чете [бесмеле](#) ⁴ [защото са го чели тихо].”
(Муслим)

Ибрāхїм ен-Нехā^ї (радийеллāху ^анх) казва:
„Четири неща трябва да се четат тихо от имāма: [субхāнеке](#)
², [исти^āзе](#) ³, [бесмеле](#) ⁴, āмїн.” („Китāб ел-Есер”)

3. Тогава прочети [сўра ел-Фāтихā](#) ⁵.

^Убаде ибн ес-Сāмит предава, че Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Който не прочете [ел-Фāтихā](#) ⁵ в намāза, то намāзът му е невалиден.” (ел-Бухāрї)

4. След [сўра ел-Фāтихā](#) ⁵ прочети някоя част от Қур’āна (най-малко три къси или един дълъг āйет) в следните ракъти:

- Двата ракъта фард на сутрешния намāз
- Първите два ракъта фард на обедния намāз
- Първите два ракъта фард на следобедния намāз
- Първите два ракъта фард на вечерния намāз
- Първите два ракъта фард на нощния намāз
- Двата ракъта на петъчния намāз
- Всички ракъти на намāзите, които са суннет
- Всички ракъти на намāзите, които са нāфиле

Прочетената част от Қур’āна трябва да е по-голяма в първия ракът отколкото във втория.

^Абдуллāх ибн Ебў Қатāде (радийеллāху ^анхумā) предава, че баща му е казал: „На обедните намāзи Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) четеше [ел-Фāтихā](#) ⁵ заедно с други две сўри в първите два

рак'ята – по-дълга сӯра в първия рак'ят и по-къса във втория, и понякога айетите можеха да се чуят. На следобедните намāзи Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) четеше [ел-Фāтиха](#) ⁵ и още две сӯри в първите два рак'ята и удължаваше първия рак'ят. И той (саллеллāху ^алейхи веселлем) удължаваше първия рак'ят на сутрешните намāзи и скъсяваше втория.” (ел-Бухārī)

5. Ако кланяш зад имām прочети само [субхāнеке](#) ², замълчи и слушай внимателно рецитирането на имāма. Ако рецитирането на имāма не е достатъчно силно, за да го чуеш, трябва да мислиш за [сӯра ел-Фāтиха](#) ⁵ със сърцето си без да движиш езика. Рецитирането на имāма е достатъчно за подчиняващите му се в намāза.

„Когато се чете Қур'āнът, слушайте го и мълчете, за да бъдете помилвани!” (ел-Е^рāф 7:204)

^Абдуллāх ибн Мес'ūd, Ебӯ Хурайра, ^Абдуллāх ибн ^Аббās и ^Абдуллāх ибн Мугаффел (радийеллāху ^анхум) казват, че този айет е бил низпослан по отношение на петъчното хутбе и намāза. (Тэфсīр Ибн Кесīр)

Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Когато започвате колективен намāз, изправете редиците. След това, когато имāма изрече [текбīр](#) ¹, вие също трябва да изречете [текбīр](#) ¹. Когато имāmът започне да рецитира Қур'āна, трябва да замълчите. А когато имāmът каже „веледдāллīн”, трябва да кажете „āmīн”. Когато изпълнявате така намāза, Аллāх Те^ālя ще ви заобича.” (Муслим)

^Атā' ибн Йесār (радийеллāху ^анх) предава, че той попитал Зейд ибн Сāбит (радийеллāху ^анх) относно четенето на Қур'āн заедно с имāма. Зейд ибн Сāбит (радийеллāху ^анх) отговорил: „Няма четене на Қур'āн в който и да е намāз зад имāма.” (Муслим)

^Абдуллāх ибн ^Умер (радийеллāху ^анхумā) често казвал: „Който кланя намāз зад имām, четенето на имāма е достатъчно за него.” (ел-Бейхеқй)

6. Ако кланяш намāз зад имām, трябва да кажеш „āмйн” тихо след края на [сура ел-Фāтихā](#) ⁵.

Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Не избързвайте преди имāма! Когато той изрече [текбйр](#) ¹ тогава и вие го изречете. Когато той прочете „веледдāллйн”, тогава вие кажете „āмйн”. Когато той направи рукӯ^, тогава и вие направете. И когато той каже: [Семи^аллāху лимен хамидех](#) ¹¹, вие кажете: [Раббенā лекел хамд](#) ¹².” (Муслим)

Относно казването на āмйн този ҳадйс е много ясен и категоричен. Както имāmът казва [Аллāху екбер](#) ¹ и [Семи^аллāху лимен хамидех](#) ¹¹ на глас, а джема^атът повтаря [Аллāху екбер](#) ¹ и казва [Раббенā лекел хамд](#) ¹² тихо, така и имāmът чете на глас „веледдāллйн”, но джема^ата казва „āмйн” тихо. Предава се също, че ^Умер (радийеллāху ^анх) е казал: „Имāmът чете четири неща тихо: [исти^āзе](#) ³, [бесмеле](#) ⁴, āмйн и [Раббенā лекел хамд](#) ¹².”

7. Не движи никоя част от тялото си без да има нужда. Бъди в покой! Ако трябва да се почешеш или да направиш нещо подобно, използвай само едната си ръка и то само ако е много необходимо.

8. Прехвърлянето на тежестта на тялото само върху единия крак и оставянето на другия в безтегловност дотам, че да получи ясна извивка в коляното, е против етикета на намāза. Въздържай се от това! Разпредели тежестта на тялото си върху двата крака или ако трябва да прехвърлиш тежестта само на единия крак, го направи така че другия крак да не придобие ясна извивка.
9. Ако почувстваш, че ще се прозяваш, направи всичко възможно да спреш.
10. Когато стоиш прав/а в намāза, гледай към мястото, където правиш *седжде*. Не трябва да гледаш наляво, надясно, нагоре или напред.

Пратеникът на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) е навеждал леко глава и насочвал очи към земята. (ел-Бейхеқї, ел-Ḥāким)

Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеникът на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Тези, които вдигат очи към небето по време на намāз, трябва да спрат да го правят или зрението им може да бъде отнето.“ (ел-Бухāрї)

^А'ише (радийеллāху ^анхā) предава, че Пратеникът на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) е кланял намāз с риза [джуббе], по което е имало шарки. Той (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) казал: „Тези шарки ме разсейват. Дай тази риза на Ебӯ Джехм и ми дай едноцветна.“ (Муслим)

11. Не затваряй очи, защото това е *мекрӯх*.

Ибн ^Аббāс (радийеллāху ^анхумā) предава, че Пратеника на Аллāх (ṣаллеллāху ^алейхи веселлем) е

казал: „Когато някой от вас се изправи за намāз, не трябва да затваря очите си.“ (ет-Таберāнй)

Когато си на руку^

1. Свий горната част на тялото си в кръста и изричайки [текбйр 1](#), се наведи напред на руку^ . Като се навеждаш, не повдигай ръцете си до ушите (или съответно до нивото на раменете, ако си жена), както в началото на намāза.

Джāбир ибн Семура (радийеллāху ^анх) предава: „Веднъж Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) излезе от къщи, дойде при нас и ни каза: „Защо правите това, което виждам – всички вдигате ръцете си, сякаш те са опашки на инатливи коне. Бъдете смирени по време на намāз!“ (Муслим)

^Абдуллāх ибн Мес^уд казва: „Искате ли да ви кажа как Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) кланяше намāз? Той кланяше намāз без да повдига ръцете си, освен в началото на намāза.“ (ет-Тирмизй, Ибн Хазм)

2.

- Ако си мъж, се наведи напред така че вратът, гърбът и кръстът ти да са на едно ниво. Не се навеждай повече или по-малко от това. Не свивай шията напред така че брадичката да докосва гърдите, нито я изправяй високо така че вратът да е на по-високо ниво от кръста ти. Вратът и кръстът ти трябва да са на едно ниво.

Ебӯ Хумейд (радийеллāху ^анх) предава: „Когато Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) се навеждаше на руку^ тялото му беше изправено, главата му беше нито твърде високо, нито твърде ниско [по отношение

на кръста] и обхващаше с длани коленете си, сякаш ги държи.” (ен-Несā’й)

- Ако си жена, не трябва да изправяш гърба си както мъжете. Жените трябва да се наведат по-малко в сравнение с мъжете.

3.

- Ако си мъж, постави дланта на дясната ръка върху дясното коляно, а дланта на лявата ръка – върху лявото коляно. Дланите трябва да обхванат коленете ти и между всеки два пръста на ръцете ти да има разстояние. На руку[^] ръцете ти трябва да са опънати и далеч от тялото. Не трябва да ги сгъваш в лактите или в китките или пък да ги допираш до тялото. Задръж ходилата изправени и насочени напред. Не ги обръщай наляво или надясно. Тежестта на тялото ти трябва да е разпределена равномерно между двата ти крака и коленете ти трябва да са успоредни едно на друго.

Мус[^]аб ибн Се[^]д (радийеллāху [^]анх) предава: „Кланях намāз близо до баща си (радийеллāху [^]анх) и по време на руку[^] приближих ръцете си и ги поставих между коленете. Баща ми (радийеллāху [^]анх) ми забрани да правя това и ми каза: „Ние също правехме така, но ни бе забранено [от Пратеника на Аллāх (саллеллāху [^]алейхи веселлем)] да го правим и ни бе казано да поставяме длани върху коленете.” (ел-Бухāрй)

- Ако си жена, трябва да поставиш дланите върху коленете си без да оставяш разстояние между пръстите. Краката ти не трябва да са напълно изправени и изпънати, а да са леко сгънати в коленете. На руку[^] дръж ръцете си близо до тялото. Ходилата и

коленете ти трябва да са долепени и да няма празнина между тях.

Ибн ^Аббас (радийеллāху ^анхумā) е бил попитан за намāза на жената и той казал: „Тя трябва да се събира и да прибира тялото си.” (Ибн Ебӯ Шейбе)

4. Стой на рукӯ^ най-малко колкото да изречеш 3 прослави [тесбйх](#)¹⁰ спокойно и отчетливо, въпреки че е достатъчно да изречеш само една прослава (ет-Тирмизй). Може да се произнасят и повече, но трябва да са нечетен брой.
5. На руку^ погледът ти трябва да е насочен към ходилата.

Когато се изправиш от рукӯ^ (кавме)

1. Изричайки [тесми](#)¹¹ се изправи до вертикално положение и се увери, че стоиш изправен/а без да има свити части в тялото ти. Ако кланяш намāз зад имām, не казвай нищо.
2. В това положение погледът ти трябва да е насочен към мястото, където правиш седжде.
3. Когато си в изправено положение, изречи [техмйд](#)¹².

Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Имāmът е, за да бъде следван. Изречете [текбйр](#)¹, когато той изрече, наведете се [в рукӯ^], когато той се наведе, когато той каже: [семи^аллāху лимен хамидех](#)¹¹, вие кажете: [раббенā лекел хамд](#)¹², поклонете се [в седжде],

когато той се поклони, молете се седнали, когато той се моли седнал.” (ел-Бухārī)

4. Някои хора не се изправят напълно след рукӯ[^] и още докато тялото им е свито се навеждат на седжде. За такива хора е задължително да повторят намāза. Въздържай се категорично от това! Докато не се увериш, че тялото ти е в напълно изправено положение, не се навеждай на седжде.

Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) казва: „Моят скъп приятел Мухаммед (саллеллāху ^алейхи веселлем) ми забрани по време на намāз да правя движения, наподобяващи кълването на петел [символизиращо бързото изпълнение на намāза], да движа очите си наоколо, подобно на лисица, и да сядам като маймуните [т.е. да не сядам на бедрата си].” (Ахмед)

Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Най-лошият крадец е този, който краде от собствения си намāз.” Хората попитали: „О, Пратенико на Аллāх, как може човек да краде от намāза си?” Той (саллеллāху ^алейхи веселлем) отговорил: „Като не извършва пълно рукӯ[^] и седжде.” (ет-Таберāнī, ел-Хāким)

Когато се навеждаш на седжде

1. Изричайки [текбйр¹](#), сгъни коленете си и ги постави на земята.
 - Ако си мъж, се старай горната част на тялото ти да остане изправена. Когато поставиш коленете си на земята, трябва да наведеш и горната част на тялото си. Докато не опреш коленете

на земята, се въздържай колкото можеш повече от навеждане на горната част на тялото. Освен ако няма уважителна причина, това трябва да се спазва.

- Ако си жена, можеш още от самото начало да наведеш горната част на тялото си.
- 2. След като поставиш коленете, постави и ръцете си на земята, след това носът и тогава челото.

Вă'ил ибн Худжр (радийеллāху ^анх) разказва: „Видях Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) да поставя коленете си на земята преди ръцете, когато се навеждаше в седжде. А когато се изправяше, той вдигаше ръцете си преди коленете. Пръстите на краката му сочеха към қибле.” (Ебӯ Дāvӯд)

Ебӯ Хумейд предава: „Когато Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) се покланяше в седжде, той поставяше носа и челото си на земята, държеше ръцете си встрани от тялото и слагаше дланите си на земята, успоредно на раменете.” (Ебӯ Дāvӯд)

Когато си на седжде

1. Когато си на седжде, дръж главата между двете си ръце, така че върховете на палците и долната част на ушите ти да са на едно ниво.
2. Пръстите и на двете ти ръце трябва да са долепени едни до други и да не остава разстояние между тях. Пръстите ти трябва да са насочени към қибле.

Вә'ил ибн Худжр (радийелләху ^анх) предава: „Когато Пратеникът на Алләх (саллелләху ^алейхи веселлем) се покланяше в седжде, той държеше пръстите на ръцете си долепени едни до други.” (ет-Тирмизй)

3.

- Ако си мъж, дръж ръцете си встрани и не ги опирай до тялото. Лактите ти трябва да са повдигнати, но не ги изнасяй твърде надясно и наляво, за да не причиняваш неудобство на кланящите до теб. Бедрата трябва да не се допират до стомаха ти и трябва да са разделени едни от други.
- Ако си жена, трябва да поставиш ръцете си включително с лактите на земята. Стомахът ти трябва да се допира до бедрата и ръцете ти да са долепени до тялото.

^Али ибн Ебӯ Тәлиб (радийелләху ^анх) е казал: „Когато жената прави седжде трябва да събира бедрата си едно до друго.” (Ибн Ебӯ Шейбе)

Ибн ^Аббәс (радийелләху ^анхумә) е бил попитан за намәза на жената и той казал: „Тя трябва да се събира и да прибира тялото си.” (Ибн Ебу Шейбе)

Ибрәхйм ен-Неха^й (радийеллаху анх) е казал: „Когато жената прави седжде, тя трябва да събира бедрата си и да ги допира до стомаха.” (Ибн Ебӯ Шейбе)

4. По време на цялото седжде носът ти трябва да се опира на земята.

5.

- Ако си мъж, двете ти ходила трябва да са поставени на земята вертикално, долепени едно до друго, а пръстите трябва да са

прегънати и сочещи към *кибле*. Онези, които не могат да сгънат всички пръсти на краката си, заради формата на ходилата им, трябва да се опитат колкото могат. Не е позволено пръстите да не се сгънат и да останат изправени във вертикално положение на земята без основателна причина.

- Ако си жена, трябва да разположиш ходилата си като ги протегнеш надясно.
- 6. Бъди внимателен/на ходилата ти да не се повдигнат от земята по време на седжде. Някои хора правят седжде без дори един от пръстите им да докосва земята като по този начин седждето не се счита за изпълнено, а оттам и целият намаз става невалиден. Обърни внимание да не допуснеш тази грешка!
- 7. На седжде трябва да изречеш най-малко 3 прослави [*тесбийх*](#) ¹³ спокойно и отчетливо, въпреки че е достатъчно да изречеш само една прослава (ет-Тирмизй). Може да се произнасят и повече, но трябва да са нечетен брой. Вдигането на главата веднага щом челото докосне земята е забранено.

Когато си между двете седждета (джелсе)

1. Изричайки [*текбийр*](#) ¹, се изправи от седжде спокойно и седни. Тогава се наведи на второто седжде. Грях е да се наведеш на второто седжде малко след като си се изправил/а от първото и докато горната част на тялото ти не се изправи напълно. Ако някой направи това, необходимо е да повтори намаза.

Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) казва: „Моят скъп приятел Мухаммед (саллеллāху ^алейхи веселлем) ми

забрани по време на намаз да правя движения, наподобяващи кълването на петел [символизиращо бързото изпълнение на намаза], да движа очите си наоколо, подобно на лисица, и да сядам като маймуните [т.е. да не сядам на бедрата си].” (Ахмед)

Пратеникът на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Най-лошият крадец е този, който краде от собствения си намаз.” Хората попитали: „О, Пратенико на Аллāх, как може човек да краде от намаза си?” Той (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) отговорил: „Като не извършва пълно руку^ и седжде.” (ет-Таберāни, ел-Хāким)

2.

- Ако си мъж, седни върху левия си крак, който е отпуснат на земята, а десния ти крак да остане встрани, като дясното ходило е изправено и пръстите са насочени към *қибле*. Някои хора оставят и двете ходила изправени и сядат върху петите. Това е неправилно.

^А'ише (радийеллāху ^анхā) предава, че когато Пратеникът на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) е сядал в намаза, той е изправял ходилото на десния крак вертикално, а левият крак го е свивал и е сядал върху него. (ел-Бухāри, Муслим)

- Ако си жена, седни с лявото бедро на земята и изнеси краката вдясно. Левият ти крак трябва да е под десния.

Нāфи^ (радийеллāху ^анх) предава, че Сафийе (радийеллāху ^анхā) е кланяла намаз, правейки тераббу^ [обръщала десния крак надясно, а левия слагала под десния].” (Ибн Ебу Шейбе, „Мусеннеф” на ^Абдурраззāк)

Нāфи^ (радийеллāху ^анх) предава, че жените от семейството на ^Абдуллāх ибн ^Умер също правели тераббу^." (Ибн Ебӯ Шейбе)

3. Докато седиш, двете ти ръце трябва да са поставени на бедрата. Пръстите на ръцете ти не трябва да обхващат коленете, а върховете на пръстите ти трябва да достигат само края на коленете. Жените трябва да държат пръстите долепени едни до други.
4. Докато седиш, погледът ти трябва да е насочен към скута.
5. Между двете седждета стой най-малко колкото да кажеш веднъж *субхāнеллāх*.

Когато си на второто седжде и когато се изправяш от него

1. Изричайки [текбйр 1](#), се наведи на второто седжде по същия начин както при първото, като първо поставиш ръцете си на земята, след това носът и накрая челото.
2. Когато се изправяш от седжде, първо вдигни челото от земята, после носа, ръцете и накрая коленете. Докато се изправяш, изречи [текбйр 1](#).

Вā'ил ибн Худжр (радийеллāху ^анх) разказва: „Видях Пратеника на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) да поставя коленете си на земята преди ръцете, когато се навеждаше в седжде. А когато се изправяше, той вдигаше ръцете си преди коленете. Пръстите на краката му сочеха към қибле.“ (Ебӯ Дāвӯд)

3. Докато се изправяш, по-добре е да не си помагаш с ръцете като се подпираш на земята, но поради болест, наднормено тегло или старост това е позволено.

Ибн Сехл (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеника на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) изричал [текбйр 1](#) и едновременно с това се покланял в седжде. След това той изричал [текбйр 1](#) и едновременно с това се изправял [за втория рак^яйт] без да е стоял седнал. (Ебӯ Дāvӯд)

4. След като се върнеш обратно до изправено положение (кийām) прочети [бесмеле 4](#) преди [сӯра ел-Фāтиха 5](#) и кланяй втория рак^яйт по същия начин като първия.

Когато си седнал (қа^де)

1. След втория рак^яйт трябва да седнеш. Начинът на сядане по време на қа^де е същият като при сядането между двете седждета.
2. Прочети ду^ā'та [ет-Тешеххуд 14](#).

^Абдуллāх ибн Мес^ӯд (радийеллāху ^анх): „Докато кланяхме намāз зад Пратеника на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) ние четяхме: „Мир да бъде за Аллāх, мир да бъде за Джибрил, мир да бъде за този и този.“ Един ден Пратеникът на Аллāх (с̣аллеллāху ^алейхи веселлем) ни каза: „Наистина едно от имената на Аллāх е ес-Селām (Мирът). Когато седнете на қа^де, трябва да четете: [„Почитания пред Аллāх, и молитви, и добри дела! Мир за теб, о, пророче, и милосърдие от Аллāх, и благодат от Него! Мир за нас и за праведните раби на Аллāх!](#)“

Свиделствам, че няма друг бог освен Аллāх, и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и пратеник! ¹⁴

Тогава може да изберете някоя ду^а' и да я прочетете."
(ел-Бухāрй)

3. Когато стигнеш „ешхеду еллā илйахе” докато четеш ет-Тешеххуд ¹⁴, вдигни показалецът на дясната си ръка, и като стигнеш до „иллеллāх”, го спусни до изходно положение. Това е мнението на една част от учените на мезхеба Ханефй, както и на учените от другите три мезхеба (Шāфи^й, Мāликй, Ханбелй). Според други учени от мезхеба Ханефй, показалецът не трябва да се повдига.

Ибн ^Умер (радийеллāху ^анхумā) предава: „Когато Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) седнеше на қа^де, той поставяше лявата си ръка върху лявото коляно, а дясната си ръка – върху дясното коляно, и той вдигаше десния си показалец, а с палеца и средния пръст оформяше пръстен.” (Муслим)

4. Начинът, по който трябва да се вдигне показалецът, е да се направи кръг със средния пръст и палеца, малкият и безименният пръст да се свият към дланта и тогава показалецът да се повдигне. Показалецът не трябва да се вдига нагоре към небето, а да се насочи напред към *қибле*.
5. Ако кланяш начāз, състоящ се от 3 или 4 рак^ята, изричайки текбйр ¹, се изправи и изпълни оставащите рак^яти по описания по-горе начин. Ако това е фард намāз, в 3-ия и 4-ия рак^ят не чети нищо след сўра ел-Фāтиха ⁵, а направо се наведи в рукū^.
6. Ако това е последно сядане (қа^де ел-ахйра), прочети ду^а'та ес-Салйāt ел-Ибрāхймийе ¹⁵.

7. След това можеш да отправиш някоя ду^а' ¹⁶ на арабски, стига тя да не наподобява всекидневна реч.

Когато отправяш поздрав (селѣм)

1. Когато обръщаш главата встрани за поздрава *селѣм*, трябва да я завъртиш достатъчно, за да може човекът зад теб да види бузите ти.
2. Докато отправяш поздрава *селѣм*, погледът трябва да е насочен към раменете ти.
3. Когато завърташ главата надясно кажи: есселѣму ^алейкум верахметуллѣх ¹⁷ и възнамери със сърцето си, че отправяш този поздрав към всички хора и мелѣ'ике, които са вдясно от теб. Направи същото, когато обръщаш глава наляво с намерение, че отправяш поздрав към всички хора и мелѣ'ике вляво от теб.

Вѣ'ил ибн Худжр (радийеллѣху ^аанх) предава: „Кланял съм намѣз заедно с Пратеника на Аллѣх (саллеллѣху ^алейхи веселлем). Той обръщаше глава за поздрав надясно, казвайки: „Мир вам и милост от Аллѣх!” ¹⁷, и наляво, казвайки: „Мир вам и милост от Аллѣх!” ¹⁷ (Ебӯ Дѣвӯд)

След намѣза

1. След като си отправил/а поздрав надясно и наляво, кажи 3 пъти естегфируллѣх ¹⁸ и веднъж Аллѣхумме ентес-селѣму ве минкес-селѣму тебѣракте ъ зел джелѣли вел икрѣм ¹⁸.

Савбѣн (радийеллѣху ^аанх) предава: „Когато Пратеникът на Аллѣх (саллеллѣху ^алейхи веселлем)

отправеше поздрав, казваше 3 пъти: „Опрости ме, о, Аллāх!“ ¹⁸, и веднъж: „О, Аллāх, Ти си Мирът и от Теб е мирът! Благословен си Ти, Владетелю на величието и на почитта!“ ¹⁸.” (Муслим)

2. Прочети Āйет ел-Курсī ⁶ (255 āйет на сӯра ел-Беқара).

Умāме (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Който прочита Āйет ел-Курсī ⁶ след всеки намāз, от Дженнета го дели само смъртта.” (ен-Несā’й, Ибн Хиббāн)

3. Прочети:

- 33 тесбйха ¹⁹

- 33 техмйда ²⁰

- 33 текбйра ¹

- и един техлйл ²¹

Ебӯ Хурайра (радийеллāху ^анх) предава, че Пратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) е казал: „Който след всеки намāз възхвали Аллāх 33 пъти ¹⁹, прослави Аллāх 33 пъти ²⁰, възвеличи Аллāх 33 пъти ¹ и след това каже: „Няма друг бог освен Аллāх, Един е Той, няма съдружник. Негово е владението, за Него е прославата. И Той за всяко нещо има сила ²¹”, Аллāх му опрощава малките грехове, дори ако са колкото морската пяна.” (ел-Бухāрй, Муслим)

4. След това можеш да отправиш някоя ду^ā’ към Аллāх. Повдигни ръцете си на нивото на гърдите. Трябва да има малко разстояние между двете ти ръце. Не събирай двете ръце едни до други, нито ги раздалечавай много. Когато правиш ду^ā’, вътрешната част на ръцете (дланите) трябва да са обърнати към лицето ти.

5. От суннета е да прочетеш сӯрите ел-Фелеқ ⁷ и ен-Нāс ⁸:

^Уқбе ибн ^Амир предава: „Гратеникът на Аллāх (саллеллāху ^алейхи веселлем) ми заповяда след всеки намāз да прочитам сӯрите [ел-Фелек](#)⁷ и [ен-Нāс](#)⁸.“ (Ахмед, Ебӯ Дāvӯд, ен-Несā'й)

Приложение

¹ Текбйр - التَّكْبِيرُ

اللَّهُ أَكْبَرُ

Аллāху екбер

Аллāх е най-велик!

² Ду^ā' в началото на намāза

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ * وَتَبَارَكَ اسْمُكَ * وَتَعَالَى جَدُّكَ * وَلَا
إِلَهَ غَيْرُكَ *

*Субхāнекел-лāхумме вебиҳамдикe ветебāрāкес-мукe ветеāлйā
джеддуке велйā илйāхе гайрук.*

Пречист си Ти, о, Аллāх, и хвала на Теб! Благословено е
Твоето име и е всевишно Твоето величие. Няма друг бог освен
Теб!

³ Исти^āзе - الإِسْتِعَاذَةُ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Е^узу биллйāхи минеш-шейтāнир-раджйм

Търся убежище при Аллāх от прокудения Шейтāн.

4 Бесмеле - **الْبِسْمَلَةُ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Бисмил-ляхир-рахмāнир-рахїм

В името на Аллāх, Всемилоствивия, Милосърдния.

5 Сүра ел-Фāтихā – **سُورَةُ الْفَاتِحَةِ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*** مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * اهْدِنَا الصِّرَاطَ**

الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَالضَّالِّينَ *

*Бисмил-ляхир-рахмāнир-рахїм. Елхамду лилляхи раббил
^āлемїн. Ер-рахмāнир-рахїм. Мāлики йевмид-дїн. Иййāке
не^буду ве иййāке несте^їн. Ихдинес-сирāтал мустекїм.
Сирāтал-лезїне ен^амте ^алейхим гайрил мегдўби ^алейхим
веледдāллїн.*

В името на Аллāх, Всемилоствивия, Милосърдния! Хвала на Аллāх, Господаря на световете, Всемилоствивия, Милосърдния, Владетеля на Съдния ден! Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем. Насочи ни по правия път, пътя на тези, които си дарил с благодат, а не на [тези], над които тегне гняв, нито на заблудените!

6 آية الكرسي - Айет ел-Курси

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Аллаху ля иляхе илля хувел хаййул қаййум. Ля те'хузуху
синетун веля невм. Леху ма фис-семавати вема фил ерд. Мен
зеллезй йешфе'у индеху илля би изних. Йе'лему ма бейне
ейдйхим вема халфехум веля йухйтуне бишей'ин мин 'илмихй
илля бимә шә'. Веси'а курсий-йухус-семавати вел ерда веля
йе'удуху хифзухумә. Вехувел 'алий-йул 'азйм.

Аллах! Няма друг бог освен Него, Вечноживия, Вездесъция!
Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е
на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него,
освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях
и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само
онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и
небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е
Всевишния, Превеликия.

7 Сүра ел-Фелек – سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
* وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ *

*Бисмил-ляхир-рахмāнир-рахīm. Қул еʼʼузу бираб-бил-фелек.
Мин шерри mā халеқ. Ве мин шерри гāсиқин изā веқаб. Ве мин
шеррин-неф-фāсāти фил ʼуқад. Ве мин шерри хāсидин изā
хасед.*

Кажи [о, Мухаммед]: “Опазил ме Господарят на разсъмването от злото на онова, което е сътворил, и от злото на тъмнината, когато настъпи, и от злото на духащи по възлите [магьосници], и от злото на завистник, когато завиди!”

8 Сүра ен-Нās - سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ
النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ *

*Бисмил-ляхир-рахмāнир-рахīm. Қул еʼʼузу бираб-бин-нās.
Меликин-нās. Иляхин-нās. Мин шеррил весвāсил ханнās.
Еллезй йувесвису фй судурин-нās. Минел джин-нети вен-нās.*

Кажи [о, Мухаммед]: “Опазил ме Господарят на хората, Владетелят на хората, Богът на хората, от злото на шепнеция съблазни [шейтāн], побягващия, който нашепва в гърдите на хората, [шейтāн] от джиновете и от хората!”

⁹ Ду^ā’та „ел-Кунут” – دُعَاءُ الْقُنُوتِ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْنُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيْكَ وَنُوْمِنُ بِكَ وَنَتُوْبُ
اِلَيْكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِيْ عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا
نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَّفْجُرُكَ * اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ
نُصَلِّيْ وَنَسْجُدُ وَ اِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَحْفِدُ نَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى
عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

Аллāхумме иннā несте^ийнуке ве нестег_фируке ве нестехдйке ве ну^минубике ве нетубу илейк, ве нетевеккелю ^алейк, ве нусни ^алейкел хайра куллеху нешкуруке веля некфурук, ве нехле^у ве нетруку мен йефджурук. Аллāхумме иййāке не^буду ве леке нусалли ве несджуду ве илейке нес^ā ве нехфиду нерджу рахметеке ве нехшā ^азāбеке инне ^азāбеке бил куффāри мулхиқ.

О, Аллāх, Теб молим за подкрепа, Теб молим за опрощение, Теб молим за напътствие, в Теб вярваме, пред Теб се покаяваме, на Теб се уповаваме, прославяме Те с всяко добро, Теб възхваляваме за богатата, не Те отричаме. Отхвърляме и страним от онези, които Ти се противят.

О, Аллāх, на Теб служим, на Теб се кланяме, към Теб се стремим и на Теб служим, търсим Твоето милосърдие, страхуваме се от Твоето мъчение. Наистина Твоето мъчение застига неверниците.

10 Тесбйх по време на рукӯ^

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Субхāне раббийел азйм.

Пречист е моят Господар, Великия!

11 Тесми^ при изправяне от рукӯ^

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Семи^аллāху лимен хамидех.

Аллāх чува онзи, който го прославя!

12 Теҳмйд след изправяне от рукӯ^ (кавме)

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

Раббенā лекел хамд.

Господарю наш, за Теб е прославата!

13 Тесбйх по време на седжде

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

Субхāне раббийел е^ля.

Пречист е моят Господар, Всевишния!

14 Ду^а'та „ет-Тешеххуд“ - **التَّشَهُدُ**

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ * السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ * السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ *
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ *

*Ет-техий-йāту лилляхи веҫ-ҫалевāту веҫ-тай-йибāt. Ес-селяму
^алейке ей-йухен-небий-йу верахметул-лāхи веберакятух. Ес-
селяму ^алейнā ве ^аля ^ибāдил-ляхис-ҫāлихйн. Ешхеду елля
илляхе иллеллāх, ве ешхеду енне Мухаммеден ^абдуху
верасулюх.*

Почитания пред Аллāх, и молитви, и добри дела! Мир за теб,
о, пророче, и милосърдие от Аллāх, и благодат от Него! Мир за
нас и за праведните раби на Аллāх! Свиделствам, че няма
друг бог освен Аллāх, и свидетелствам, че Мухаммед е Негов
раб и пратеник!

15 Ду^а'та „еҫ-ҫаляҫ ел-Ибрахмийе“ - **الصَّلَاةُ الْإِبْرَاهِيمِيَّةُ**

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ * اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
إِنَّكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ *

Аллāхумме с̣алли ^аля̄ Муḫаммедин ве ^аля̄ āли Муḫаммед.
Кемā с̣аллейте ^аля̄ Ибрāхйме ве ^аля̄ āли Ибрāхйм. Иннеке
ḫамй̄дун меджй̄д. Аллāхумме бāрик ^аля̄ Муḫаммедин ве ^аля̄
āли Муḫаммед. Кемā бāракте ^аля̄ Ибрāхйме ве ^аля̄ āли
Ибрāхйм. Иннеке ḫамй̄дун меджй̄д.

О, Аллāх, благослови Муḫаммед и семейството на Муḫаммед,
както си благословил Ибрāхйм и семейството на Ибрāхйм. Ти
си преславен, велик. О, Аллāх, дари благодат на Муḫаммед и
на семейството на Муḫаммед, както си дарил благодат на
Ибрāхйм и на семейството на Ибрāхйм. Ти се преславен,
велик.

¹⁶ Ду^{^а} преди поздрава селям

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ *
رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ *
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ فِتْنَةِ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ *

Раббенā āтина фид-дун-йā ḫасенетен ве фил āхирати
ḫасенетен веқинā ^азāбен-нāр.

Раббенег-фирлй̄ ве ливāлидей-йе ве лил му'минй̄не йевме
йеқūмул ḫисāб.

Аллāхумме иннй̄ е^{^у}зубике мин ^азāбил қабри ве мин ^азāби
джехеннем, ве мин фитнетил меḫ-йā вел мемāt, ве мин
фитнетил месй̄хид-деджāл.

Господарю наш, въздай ни добрина в земния живот и добрина в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!

Господарю наш, опрости мен, и моето семейство, и вярващите в Деня на Равносетката.

О, Аллāх, моля те да ме опазиш от мъчението в гроба и от мъчението в Джехеннема, и от изпитанието на живота и смъртта, и от злото на лъжливия месия ед-Деджāl!

17 Ду^а' при поздрава селям

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Ес-селяму ^алейкум ве рахметуллāх.

Мир вам и милост от Аллāх!

18 Ду^а' след поздрава селям

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ * اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Естегфируллāх. Аллāхумме ентес-селяму ве минкес-селяму тебāракте я зел джеляли вел икрām.

Опрости ме, о, Аллāх! О, Аллāх, Ти си Мирът и от Теб е мирът! Благословен си Ти, Владетелю на величието и на почитта!

19 Тесбйх – **التَّسْبِيحُ**

سُبْحَانَ اللَّهِ

Субхāнеллāх.

Пречист е Аллāх!

20 Тeхмид - **التَّحْمِيدُ**

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Елхамдулиллāх.

Слава на Аллāх!

21 Тeхлїл - **التَّهْلِيلُ**

**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ***

*Ля илāхе иллеллāху вeхдeхū ля шерйкелeх. Лeхул мулку
велeхул хамду вeхувe лаля кулли шей'ин қадйр.*

Няма друг бог освен Аллāх, Един е Той, няма съдружник.
Негово е владението, за Него е прославата. И Той за всяко
нещо има сила.